

Pürschel: Der er i denne Debat kommet et Moment ind, som jeg beklager. Med Hensyn til det ganske vist meget vigtige Spørgsmaal, hvorvidt Venstre har afvist Forhandlinger om det konservative Kriseforslag eller ikke, staar Sagen saaledes, at Ord staar imod Ord, at Mænd, som jeg hver for sig anser for hæderlige Mænd, afgiver modstridende Forklaringer om, hvad der er passeret dem imellem.

Jeg beklager dette, jeg mener, det er et fælles Tab for alle Partier i denne Rigsdag, om man kommer ind paa gensidig at beskyldte hinanden for bevidst Usandfærdighed, og derfor vil jeg gerne sige, at Studium og lang Erfaring som Dommer har lært mig, at den menneskelige Hukommelse er et saare skrøbeligt Redskab, at modstridende Erklæring aldeles ikke betyder nogen Nødvendighed for, at nogen af Parterne taler Usandhed, og jeg vil henstille, at man i den følgende Debat, selvfølgelig under Fastholden af egne Standpunkter, undgaar Sigtelser imod Modparten, som ikke er nødvendige for Hævdelsen af den egne Opfattelse.

Jeg har ganske vist ikke alt for megen Tro til, at det vil være muligt i en saa lidenskabelig Debat som den, der nu foregaar, at faa denne Henstilling fulgt, men det er min Overbevisning, at det ikke vil være til Skade hverken for Tingets Anseelse eller for nogen af de Herrers.

Einer Jensen: Det ærede Medlem Hr. Krag beklagede sig over den Behandling, Udvalget havde givet ham og hans Partis Forslag. Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Udvalget ventede i ca. 14 Dage paa Venstres Ændringsforslag. Det nytter ikke, at det ærede Medlem benægter Fakta, det kan dokumenteres ved Protokollen. Og endelig, da det ærede Medlem mødte med Forslaget, gjorde han opmærksom paa, at det ikke kunde udleveres til Udvalgets Medlemmer, hvis ikke vi vilde forpligte os til at forhandle om det. Det er noget nyt, at man ikke stiller Ændringsforslag, uden at der skal være Forpligtelse til at forhandle om det. Naturligvis, vi kunde jo ikke forhandle, naar vi ikke vidste, hvilket Indhold Ændringsforslaget havde. Det ærede Medlem kan ikke benægte, at der har ingen Forslag foreligget for Udvalget; vi ser først Forslaget i den Betænkning, der foreligget her.

Christmas Møller: Til den højtærede Statsminister har jeg, saaledes som denne Debat har formet sig, naturligvis ikke

mange Bemærkninger at gøre. Jeg vil gerne sige til den højtærede Statsminister, at jeg er enig med ham i den Betragtning, at det har overmaade stor Betydning for Rigsdagens Anseelse, om Arbejdet herinde under en saa vanskelig politisk Konstellation som den nuværende former sig paa en saadan Maade, at positivt Arbejde kan udføres. Og naar den højtærede Statsminister udtalte dette saa skarpt og tydeligt, som han gjorde her i Dag, vil jeg ogsaa haabe, at han deri, om jeg saa maa sige, lægger et Udtryk for, at Ministeriet i en vanskelig Tid derfor en vanskelig politisk Konstellation vil vide ogsaa at tage Hensyn til den Betragtning, han her har fremført.

Men saa sagde den højtærede Statsminister en Ting, som jeg ikke er helt enig med ham i. Han sagde, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var den, der havde det største Ansvar for denne Ordning. Det mener jeg nu ikke, Statsministeren har Ret i. Nej, jeg tror, at de Partier, som gennemfører denne Ordning, har Ansvaret for den, og at de ogsaa saare vel kan bære dette.

Til den højtærede Indenrigsminister skal jeg kun gøre den Bemærkning, at jeg er overmaade tilfreds med, at Indenrigsministeren har givet Udtryk for, at Nedsættelsen af den amtskommunale Beskatning kan finde Sted allerede i indeværende Finansaar.

Dernæst skal jeg til de mange Ordførere fra det ærede Venstreparti, som fulgte efter hinanden, og som jo, om jeg saa maa sige, gav en lille Prøve paa, hvem af dem der kunde gøre det bedst, eller — saaledes lød det nu i mine Øren — hvem der gjorde det daarligst, sige, at mange Bemærkninger har jeg ikke at gøre til dem. Jeg har i og for sig kun en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Elmquist, der talte om disse hemmelighedsfulde Forhandlinger og om, at først i de allersidste Dage havde Venstre faaet at vide, hvad Forslaget gik ud paa. Det ærede Medlem nikker, jeg har altsaa citeret rigtigt. Jeg kan ikke forstaa, hvad det ærede Medlem beklager sig over, for om de hemmelige Militærforhandlinger, der har været og maaske allerede er i Gang igen mellem den højtærede Regering og Venstre, jo ingen af os har faaet noget at vide endnu. Det ærede Medlem Hr. Elmquist er uskyldig som et Barn, han ved overhovedet intet som helst. Men naar man kan føre Forhandlinger paa den Maade, og det menes at være berettiget, med hvilken Ret kritiserer man saa overhovedet andre?

Det ærede Medlem Hr. Slebsager sagde,